

Oponentský posudek

na doplňkovou písemnou bakalářskou práci Pavla Nesita

Japonská tradiční hudba jako inspirační zdroj skladatele

Písemná práce Pavla Nesita pojednává o vlivech japonské tradiční hudby na tvorbu jak evropských, tak současných japonských skladatelů, také na tvorbu dvou klasiků hudby 2. poloviny 20. století.

V úvodu autor dobře zdůvodňuje volbu tématu včetně subjektivních motivů souvisejících s vlastní tvorbou skladatelskou.

Práce je přehledně a logicky rozčleněna. Postupuje nejprve od obecnějších kapitol, které vhodně vymezují téma práce. Jde o vymezení vztahu klasické japonské hudby k hudbě našeho kulturního okruhu, pohled historický, stručný přehled faktorů, které japonskou hudbu formovaly. Zaměřuje se na religiózní, potažmo filozofická východiska, na pojetí času a vysvětlení japonských estetických preferencí, zejména o zvukový ideál japonské hudby a nástrojové hry a jeho odlišnost od evropské koncepce. Poznatky těchto obecnějších kapitol slouží dále jako podklad pro fundované analýzy vybraných skladeb.

Další kapitola pojednává o vybraných tradičních japonských nástrojích. Zde se v logické návaznosti na předchozí výklad autor zaměřuje na jejich výrazové a zejména zvukové charakteristiky, včetně vysvětlení jejich technické realizace.

Tím je připravena půda pro jádro práce, které tvoří analytické sondy do jednotlivých vybraných skladeb. Oceňuji vhodný výběr, dobré rozčlenění analyzovaných skladeb podle způsobu, jakým se vliv tradiční japonské hudby a kultury v dílech uplatňuje. Autor dospěl ke třem kategoriím, jimiž jsou skladby pro tradiční japonské nástroje, skladby inspirované charakteristikou japonských hudebních nástrojů a skladby ovlivněné japonskou filozofií. Tím si připravil prostor pro analýzu vybraných vlastních skladeb, které v tomto smyslu kombinují vlastnosti druhé a třetí skupiny. Dvě sólové skladby – *Šó* pro akordeon a *Biwa* pro kytaru se po zvukové stránce inspiřují konkrétními nástroji, které pak Nesit „interpretuje“ pomocí vybraných zvukových možností zvolených evropských nástrojů. Autor dále pojednává o své diplomní bakalářské skladbě, která ve smyslu předchozích analýz nejvíce odpovídá třetí kategorii. Jde o skladbu inspirovanou především japonským pojetím času a esteticko-filozofickými koncepcemi po stránce strukturální.

Oceňuji dále způsob, jakým Nesit pojednal analytickou část své práce. Nejde o komplexní analýzy, čtenář také není zavalen nudným popisem průběhu skladeb. Autor se naopak zaměřuje na vysvětlení, jak se v jednotlivých skladbách projevuje vliv japonské hudby a esteticko-filozofických principů. Analýzy jsou koncipovány ve shodě s kategorizací skladeb tak, aby z hlediska tématu práce postihly vždy jejich podstatné vlastnosti.

Připomínky:

Jde sice o bakalářskou práci s limitovaným rozsahem. Přesto bych ocenil vysvětlení některých zmiňovaných jevů typických pro japonskou tradiční hudbu. Jde např. o variační formu *danmono* (na str. 32). A to i přesto, že se dá vše najít na internetu.

V závěru bych očekával trochu hlubší úvahu, třeba i subjektivně hodnotící povahy. V bakalářské práci to sice není „povinné“, ale celý text je na úrovni, která by takové úvaze byla dobrým základem.

Práce je na dobré jazykové úrovni, přesto obsahuje několik drobných pravopisných a gramatických nedopatření. Nejde ale v žádném případě o zásadní vady, korekturní návrhy jsem proto formou poznámek začlenil přímo do originálu.

Práci považuji za zdařilou, plně odpovídající nárokům bakalářské práce. Styl i uchopení tématu jsou mi sympatické stručností a přesností formulací. Jde o hodnotný zdroj dobře utříděných informací, text ale nepostrádá ani osobní přístup. Může sloužit především jako přehledný a zajímavě koncipovaný úvod do problematiky.

Návrh: A

V trněném Újezdu, 18.7.2021

Hanuš Bartoň